

Santo e Secolare

een bijzonder concert
rondom Monteverdi

o.l.v. Frans van de Loo

in samenwerking met
barokensemble Scordatura

Zaterdag 20:00 uur, 27 september 2014,
Retraitehuis Uden
Volkelseweg 30, Uden

Zondag 15:00 uur, 28 september 2014,
Sint-Lambertuskerk
Sint Lambertusweg 122, Gemonde

Programma

Madrigalen en Instrumentale muziek

1. Vioolsonate I van Wichel
2. Dolcissimo usignolo Monteverdi
3. Baci soavi e cari Monteverdi
4. O ciechi il tanto affaticar che giova Monteverdi
5. Toccata Settima in d Rossi
6. Synphonia in Nuptias Ioannis Everswyn..... Padbrue
7. Synphonia in Nuptias Mathaei Steyn Padbrue
8. Pian piano, aure tranquille..... Mazzocchi

----- Pauze -----

Motetten/Psalmzettingen en Instrumentale muziek

9. Toccata IV Libro II Frescobaldi
10. Vioolsonate Cima
11. Confitebor terzo (alla francese) Monteverdi
12. Christe adoramus te Monteverdi
13. Canzon quarta "La Pace" Cima
14. Triosonate Cima
15. Magnificat..... Rovetta

Programmatoelichting

In het programma zingen we geestelijke en wereldlijke muziek uit een in muzikaal opzicht turbulent tijdperk: de overgang van de renaissance naar de barok

In het Italië van rond 1600 werd de muziek steeds meer dienstbaar aan het woord. Menselijke gevoelsuitingen die in de tekst besloten lagen moesten verklankt worden en er ontwikkelde zich een compleet nieuwe esthetiek. Componisten zochten manieren om emoties 'levensecht' over te brengen en de betekenis van de woorden te kleuren en te versterken. Veel wat in de 'oude stijl' verboden was sloop de composities binnen: vreemde, plotseling optredende, dissonanten, tempo wisselingen, onverwachte harmonische wendingen, gewaagde chromatiek, uitgebreide versieringen etc. etc. Later bloeide de solistische vocale muziek (de monodie) op met begeleiding door een of meer instrumenten als basso continuo. De reciteerstijl (het 'spreken' op toonhoogte) deed zijn intrede. De gezongen tekst werd steeds meer gedramatiseerd. Tendensen die uiteindelijk zouden leiden naar de ontwikkeling van de opera.

Deze kentering in de muziek kreeg de naam *seconda prattica*, als tegenhanger van de *prima prattica* of *stile antico*: de formelere, polyfone stijl uit de 16e eeuw.

Aan het einde van 16e eeuw was het madrigaal (vocale compositie in de moeder(madre)taal) de meest verbreide vorm van wereldlijke vocale muziek. De madrigali secolari (bijvoorbeeld 'Baci') werden meer en meer het voertuig van de nieuwe stijl waarin de tekst als het ware muzikaal onderstreept werd. Als 'zijarm' van deze hoofdstroom ontstond het geestelijk madrigaal. Deze Madrigali spirituali (bijvoorbeeld 'O ciechi il tanto affaticar') hebben een geestelijke tekst, maar dragen verder alle kenmerken van wereldlijke madrigalen: contrastrijk en vol muzikale woord-schilderingen (madrigalisten).

De vernieuwingen bleven dus niet beperkt tot de wereldlijke muziek: vele componisten maakten bij het componeren van kerkmuziek gretig gebruik van de contrasten en retoriek die het madrigaal hen bood. Zo traden er steeds meer madrigalisten op in muziek op geestelijke teksten en zelfs in mis-composities. Men was zich er van bewust dat mensen ook in religieus opzicht makkelijker worden bereikt door de emoties die expressieve muziek oproept dan door het intellect.

In deze ontwikkelingen speelde Claudio Monteverdi (1567-1643) een centrale rol. Hij was ongetwijfeld de belangrijkste componist in het begin van de 17e eeuw. Hij wist op onovertroffen wijze, in een geheel eigen stijl, een synthese tot stand te brengen tussen de beide muzikale hoofdstromen van zijn tijd. Hij laat het onderscheid in stijl tussen kerkelijke en wereldlijke muziek verder vervagen. Want in Monteverdi's eigen woorden: goede muziek dient uiteindelijk maar één doel: de ziel beroeren.

Frans van de Loo

Informatie over de gebruikte viool

Violist Jos Koning bespeelt een nog zelden voorkomende 5-snarige viool, dat gebeurde vroeger vaker in diverse lichte muziekgenres. Door de vijfde (lage) extra snaar is de klank wat meer sonoor, de grootte ligt tussen een viool en altviool in. De viola d'amore is een kopie, en heeft behalve 7 klinkende snaren ook 7 resonans-snaren, waardoor de draagkracht toeneemt. Zoals vroeger hanteert Jos hierop ook zijn eigen vingerzettingen. Zijn ervaring als improvisator in velerlei lichte-muziek genres benut hij om de barokmuziek te benaderen met veel schwung en improvisatie. Zoals in de barok al gebruikelijk was worden op het begeleidende orgel en klavecimbel altijd al veel van de noten ter plekke geïmproviseerd.

Baci soavi e cari
vijfstemmig koor a cappella
uit: Primo libro de Madrigali (1587)

Claudio Monteverdi

Prima le parole, poi la musica... (Eerst de woorden dan de muziek) dat was Monteverdi's *modus operandi* gedurende zijn hele leven. De werken in zijn eerste madrigaal boek zijn nog in een tamelijk conventionele stijl en zonder begeleiding gecomponeerd. Maar in 'Baci' weet de 19-jarige Monteverdi, door de geraffineerde afwisseling van polyfone en homofone passages, de contrasten tussen liefde en dood in Guarini's tekst al subtiel te onderstrepen. De muziek dient het woord!

Baci soavi e cari, Zoete en dierbare kussen,
cibi della mia vita Voedsel dat mij in leven houdt—
c'hor m'inviolatè'or mi rendete il Nu eens nemen jullie me mijn hart af,
core. dan weer geven jullie het me terug.
Per voi convien ch'impari Omwille van jullie moet ik leren
come un'alma rapita Hoe een ziel in verrukking
non sente il duol di mort'e pur si niet de pijn voelt van de dood, maar
more. toch sterft.
Quant'ha di dolce amore, Er is zoveel zoete liefde
perché sempr'io vi baci, dat ik je eeuwig kan blijven kussen,
O dolcissime rose, O, zoetste aller rozen,
in voi tutto ripose. waarin altijd alles rust;
Et s'io potessi ai vostri dolci baci en als ik mijn leven kon eindigen
la mia vita finire met je zoete kussen,
o che dolce morire ! wat een zoete dood zou dat zijn!
Giovanni Battista Guarini (1538 - 1612)

O ciechi il tanto affaticar che giova
Vijfstemmig koor, 2 violen, klavecimbel en cello
Uit: Selva Morale e spirituale 1641

Claudio Monteverdi

Monteverdi heeft aan het einde van zijn leven een bloemlezing van zijn kerkmuziek samengesteld: *Selva Morale e spirituale* (moreel en geestelijk woud). De bundel is opgedragen aan Eleonora Gonzaga, weduwe van Keizer Ferdinand II en dochter van Hertog Vincenzo Gonzaga, Monteverdi's vroegere werkgever in Mantua. De verzameling begint met een aantal spirituele madrigalen op teksten over macht, rijkdom en vooral de vergankelijkheid van het menselijke bestaan. Een goed voorbeeld, met een hele duidelijke moraal, is 'O ciechi il tanto affaticar'. Het gedicht van Petrarca is enigszins aangepast, (wellicht door Monteverdi zelf) om de heerseres niet al te zeer voor het hoofd te stoten... Tekst en muziek vormen een meesterlijke symbiose.

O ciechi, ciechi! Il tanto	O, blinden, blinden! Wat is het nut
affaticar, che giova?	van al uw streven?
Tutti tornate alla gran madre	Wij allen keren uiteindelijk terug tot
antica,	de grote oude moeder,
E'l nome vostro appena si	En zelfs aan jullie namen wordt niet
ritrova.	meer gedacht.
Pur delle mille un'utile fatica	Van al jullie geploeter is er
	nauwelijks iets waardevol.
Che non sian tutte vanità palesi!	Als het al niet allemaal volkomen
	tevergeefs is!
Ch' intende i vostri studi, sì mel	Wat is het doel van al die
dica.	inspanningen, vraag ik mij af?
Che vale a soggiogar tanti paesi,	Wat is het waard zoveel landen te
	onderwerpen
E tributarie far le genti strane	En zoveel vreemde volken
	schatplichtig te maken,
Con gli animi al suo danno	terwijl alle zielen tot ondergang zijn
sempre accesi?	gedoemd?
Dopo l'impresе perigliose e	Na al jullie gevaarlijke
vane,	ondernemingen,
E col sangue acquisitar terra e	Jullie veroveringen van land en
tesoro	schatten, gepaard gaand met
	bloedvergieten,
Vie più dolce si trova l'acqua, e	Smaakt het water jullie dan zoeter,
'l pane,	of het brood,
E 'l vetro, e 'l legno, che le	of is het glas, het hout jullie aange-
gemme, e gli ori.	namer, dankzij die juwelen en dat
	goud?
U' son hor le ricchezze? U' son	Waar zijn jullie rijkdommen dan?
gli honori,	Waar zijn dan de eer,
E le gemme, e gli scettri, e le	de juwelen, de scepters en de
corone,	kronen,
E le mitre con purpurei colori?	En de mijters met hun purperen
	kleuren?
Miser chi speme in cosa mortal	Wee de man die zijn vertrouwen
pone!	stelt op sterfelijke zaken!

Petrarca: Triunfus Mortis

Toccatà Settima in d
Orgel

Michelangelo Rossi
(1601-1656)

Dit korte orgelwerk met veel afwisseling in sfeer en tempo, klinkt als een improvisatie van de beroemdste organist van de Sint-Pieter in Rome. Hij publiceerde veel orgelwerken en was daardoor invloedrijk, o.a. Bach was een bewonderaar en schreef orgelwerken van hem over.

Synphonia in Nuptias Ioannis
Everswyn et Luciae Buys
viola d'amore + klavecimbel + cello

Cornelis Thymenszoon Padbrue
(1592-1670)

Synphonia in Nuptias Mathaei
Steyn et Mariae van Napels
2 violen + klavecimbel + cello

Cornelis Thymenszoon Padbrue

Cornelis Thymenszoon Padbrue was de belangrijkste Nederlandse componist in de generatie na Sweelinck. Hij schreef toneelmuziek voor zijn tijdgenoot Vondel. De hier gespeelde bruiloftsmuziek heeft zijn wortels in de deels geïmproviseerde 17e eeuwse cafémuziek waarover violist Jos Koning veel wetenschappelijke publicaties heeft geschreven.

Pian piano, aure tranquille
vijfstemmig koor, klavecimbel en cello
Uit: Madrigali a cinque voci e d'altri varij Concerti 1638

Domenico Mazzocchi
(1592-1665)

Domenico Mazzocchi is van de generatie na Monteverdi. Hij schreef uitsluitend vocale muziek, waaronder madrigalen, met basso continuo begeleiding zoals bij de late madrigalen van Monteverdi. Ook bij hem vinden we een succesvolle mengeling van oude en nieuwe technieken. Zoals in al zijn madrigalen voorziet hij in 'Pian piano, aure tranquille' iedere tekstregel van het gedicht zorgvuldig van een eigen muziek. Mooie tekstuitbeeldingen vinden we bij de zinsnede 'de wrede schoonheid die nooit slaapt': snelle loopjes en een harmonisch gewaagde passage. Uitzonderlijk in zijn tijd zijn de vele dynamiek- en tempoaanwijzingen.

Pian piano aure tranquille: Stil..., zachtjes, rustige winden

Non destate costei wek haar niet.

Dormono i dolor miei Mijn verdriet slaapt;

Deh, fermatevi o venti Ah, stop!, winden:

Dormono i miei tormenti mijn kwellingen rusten.

Má, destatela pur Maar eigenlijk, wek haar maar!

Che mai non posa, Beltá crudel, Want de wrede schoonheid die in

Che m'é nel petto ascosa. Mijn borst neergedaald, slaapt nooit.

Alessandro Adimari

Toccata IV Libro II
Orgel

Girolamo Frescobaldi
(1583- 1643)

Dit korte orgelwerk met veel afwisseling in sfeer en tempo, klinkt als een improvisatie van de beroemdste organist van de Sint-Pieter in Rome. Hij publiceerde veel orgel-werken en was daardoor invloedrijk, o.a. Bach was een bewonderaar en schreef orgel-werken van hem over.

Vioolsonate
viola d'amore + klavecimbel/kistorgel + cello

Giovanni Paolo Cima
(1570 - 1643)

Confitebor terzo (alla francese)
Vijfstemmig koor, sopraan en basso continuo
Solist: Carla van Tongeren
Uit : Selva Morale e spirituale 1641

Claudio Monteverdi

Zoals bij het madrigaal 'Dolcissimo usignolo' aan het begin van het concert, ook bij dit motet de toevoeging alla francese. Het werk vertoont al de bijbehorende kenmerken (zie toelichting bij 'Dolcissimo usignolo'). Zelfs veel van het melodische en harmonische materiaal van 'Dolcissimo usignolo' komt terug in dit motet. De overwegend syllabische zetting (d.w.z. met één lettergreep per noot) wordt op gezette tijden verrassend verlaten (bijv. bij redemptionem misit populo suo, Hij heeft verlossing aan zijn volk gezonden). Bij et terribile... (en geducht...) horen we een snelle opeenvolging van gerepeteerde noten in spreekstijl. Dit is klein voorbeeld van de zogenaamde Stile concitato, de geagiteerde stijl, die Monteverdi gebruikt om de emotie 'angst' of 'opwinding' mee uit te drukken. Het stramien van afgeronde secties wordt plotseling doorbroken in het Gloria patri door een virtueuze uitbarsting van de sopraan. Bij Sicut erat keert de homofone declamatie stijl terug. Hierna volgt een stralend slot, net zoals bij 'Dolcissimo usignolo'!

Confitebor tibi Domine in toto corde Ik zal de Here van ganser harte
meo, loven,
in consilio iustorum et in de kring der oprechten en in de
congregatione. vergadering.
Magna opera Domini, Groot zijn de werken des Heren,
exquisita in omnes voluntates eius. na te speuren door allen die er

	behagen in hebben.
Confessio et magnificentia opus eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi.	Majesteit en luister is zijn doen, en zijn gerechtigheid houdt eeuwig stand.
Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus Escam dedit timentibus se memor erit in saeculum testamenti sui.	Hij heeft voor zijn wonderen een gedachtenis gesticht; genadig en barmhartig is de Here. Hij gaf spijs aan wie Hem vrezen, en gedenkt voor eeuwig zijn verbond.
Virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo Ut det illis hereditatem gentium, opera manuum eius veritas et iudicium. Fidelia omnia mandata eius, confirmata in saeculum saeculi facta in veritate et aequitate.	Hij deed zijn volk de kracht van zijn werken kennen door hun de erve der heidenen te geven. De werken zijner handen zijn waarheid en recht, betrouwbaar zijn al zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos, volbracht in waarheid en oprechtheid.
Redemptionem misit populo suo, mandavit in aeternum testamentum suum. sanctum et terribile nomen eius. Initium sapientiae timor Domini, intellectus bonus omnibus facientibus eum, laudatio eius manet in saeculum saeculi.	Hij heeft aan zijn volk verlossing gezonden, Hij heeft zijn verbond voor eeuwig verordend; heilig en geducht is zijn naam. De vreze des Heren is het begin der wijsheid, een goed inzicht hebben allen die ze betrachten. Zijn lof houdt eeuwig stand.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancti. Sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen Amen.	Eer aan de Vader en aan de Zoon en de Heilige Geest, nu en altijd en in alle eeuwigheid. Amen Amen.

Christe adoramus te
Vijfstemmig koor, orgel en cello
Uit: De verzameling van G. Bianchi 1620

Claudio Monteverdi

Het begrip Recitar cantando, het spreken door te zingen, geeft de essentie weer van de veranderingen die rond 1600 in de muziek plaatsvonden. Wanneer we de tekst van de muziek uit die tijd benaderen op de manier zoals een acteur dat zou doen dan valt ook de muziek op zijn plaats en creëer je als uitvoerder veel vrijheid in de interpretatie

van de woorden, het ritme en het tempo. 'Christe adoramus te' is een gebed rechtsreeks gericht aan God en vraagt om deze benadering. Heel beeldend is de chromatisch (d.w.z. in halve toonsafstanden) stijgende voortgang op de tekst quia per sanctam crucem. Je ziet als het ware Christus de Calvarie berg opstropelen. Maar ook kunnen we er het aan de gelovigen tonen (opheffen!) van het kruis in zien, het teken van de verlossing door Christus. Die verlossing wordt vervolgens heel opvallend gedeclameerd door één stem: redemisti mundi.

Christe, adoramus te Christus, wij aanbidden u,
Christe et benedicimus tibi Christus en wij zegenen u
Quia per Sanctam Crucem tuam want door uw heilig kruis
Redemisti mundum Domine hebt Gij het mensdom verlost
miserere nobis
Domine miserere nobis Heer ontferm u over ons

Canzon quarta "La Pace"

Giovanni Paolo Cima
(1570 - 1643)

Orgel

Triosonata

2 violen + klavecimbel + cello

Cima was organist in Milaan, en schreef inventieve orgelmuziek in de stijl van zijn welbekende tijdgenoot Monteverdi, van wie helemaal geen orgelmuziek bestaat. Hij was een van de eersten die rond 1610 sonates publiceerde voor begeleide melodie-instrumenten.

Magnificat

Giovanni Rovetta
(1596-1668)

Zesstemmig koor, 2 violen, orgel en cello

Solist: Peter Ruiters

Uit : Salmi/concertati a cinque et sei voci Venetia 1641

Giovanni Rovetta was leerling en assistent maestro di cappella van Monteverdi aan de San Marco in Venetië en ook diens opvolger. Hij behield deze functie tot aan zijn dood. Hij is sterk beïnvloed door zijn leermeester wat in het 'Magnificat' dat we uitvoeren ook goed is te horen in de virtuoze tekstbehandeling vol madrigalisten en afwisseling. Een paar opvallende voorbeelden: bij dispersit superbos wordt deze tekst ook letterlijk "verstrooid" over de verschillende stemmen. Et exaltavit humiles (het verheffen van de nederigen) gaat gepaard met een stijgend motief dat alle stemmen van laag naar hoog doorloopt.

In zijn eigen tijd werd Rovetta in Noord Duitsland, Denemarken en Polen gevierd als vertegenwoordiger van de nieuwe Italiaanse stijl. In

Italië en in de muziekgeschiedenis heeft hij echter altijd in de schaduw van de grote Monteverdi gestaan.

Magnificat anima mea Dominum	Groot maakt mijn ziel de Heer,
Et exsultavit spiritus meus	en mijn geest heeft zich verheugd
in Deo salutari meo.	om God mijn Redder.
Quia respexit humilitatem ancillæ	Want Hij aanschouwde de
suæ:	nederigheid van zijn dienaars:
ecce enim ex hoc beatam me	ja zie, van nu af aan spreken alle
dicent omnes generationes.	geslachten mij zalig.
Quia fecit mihi magna qui potens	Want grote dingen heeft Hij mij
est,	gedaan die machtig is,
et sanctum nomen eius.	en heilig is Zijn naam.
Et misericordia eius a progenie in	En Zijn barmhartigheid is van
progenies	nageslacht tot nageslacht,
timentibus eum.	voor hen die Hem vrezen.
Fecit potentiam in brachio suo,	Hij heeft kracht getoond in Zijn
	arm,
dispersit superbos mente cordis	en hoogmoedigen in de gedachte
sui.	van hun hart verstrooid.
Deposuit potentes de sede	Hij stootte machtigen van hun
	zetel,
et exaltavit humiles.	en nederigen heeft Hij verheven.
Esurientes implevit bonis	Hongerigen heeft Hij met gaven
	vervuld,
et divites dimisit inanes,	en rijken heeft Hij leeg
	weggezonden.
Suscepit Israel puerum suum	Hij is Israel zijn dienaar te hulp
	geschoten,
recordatus misericordiæ suæ,	zijn barmhartigheid gedenkend,
Sicut locutus est ad patres nostros,	Zoals Hij gesproken heeft tot onze
	vaderen,
Abraham et semini eius in sæcula.	Abraham en zijn zaad in
	eeuwigheid.

Gloria Patri et Filio,	Eer aan de Vader en de Zoon
et Spiritui Sancto.	en de Heilige Geest.
Sicut erat in principio,	Zoals het was in het begin,
et nunc et semper	en nu en altijd,
et in saecula saeculorum.	en in de eeuwen der eeuwen.
Amen	Amen.

Capella Ducis

Capella Ducis is een voor 's-Hertogenbosch uniek kamerkoor. Het is een hechte groep zangers die zich al vele jaren toelegt op de muziek die hen alle na aan het hart ligt: de muziek uit de renaissance en vroegbarok. Deze periode kent een bijna onuitputtelijke hoeveelheid componisten van naam en faam, maar het koor is ook altijd op zoek naar minder klinkende namen. In de loop der jaren hebben we zo al vele juweeltjes ontdekt en ten gehore gebracht.

Capella Ducis is in 's-Hertogenbosch al jarenlang een constante factor en we krijgen veel publiekswaardering. Het koor is zeer actief betrokken bij de muzikale invulling van de festiviteiten rondom het Jeroen Bosch jaar in 2016. We werken o.a. nauw samen met Stichting De Stadspijpers van 's-Hertogenbosch.

Het koor werd opgericht in 1993 door een aantal liefhebbers van oude muziek en telt 22 leden. Sinds 1995 staat het koor onder de inspirerende leiding van Frans van de Loo. Jaarlijks wordt een aantal concerten georganiseerd, maar Capella Ducis treedt ook op in regionale concertseries.

Capella Ducis streeft ernaar ook relatief onbekend repertoire te laten klinken, waarbij een grote variatie in muziekkeuze gehanteerd wordt en een spannende programmering.

Meer informatie over het koor vindt u op www.capelladucis.nl, of u kunt mailen voor meer informatie naar info@capelladucis.nl.

Capella Ducis kan nog een aantal stemmen gebruiken. Muzikale ervaring en redelijke vaardigheid in het van blad zingen zijn gewenst. Voor meer informatie kijkt u op onze website www.capelladucis.nl.

Frans van de Loo (dirigent)

Frans van de Loo studeerde Schoolmuziek aan het Brabants Conservatorium. Hij behaalde in 1992 het diploma koordirectie bij de Samenwerkende Neder-

landse Korenorganisaties/Unisono in Utrecht. Hij vervolgde zijn studie bij datzelfde instituut en elders met diverse specialisatiecursussen en cursussen stemvorming en orkestdirectie. Hij volgde o.a. cursussen orkestdirectie en stemvorming en een masterclass bij Harry Christophers.

Naast kamerkoor Capella Ducis dirigeert hij ook kamerkoor Novo Cantare in Arnhem, het Nieuw Betuws kamerkoor in Huissen en gemengde zangvereniging Zang Veredelt in Cuijk. Hij geeft cursussen koorscholing en stemvorming in de regio.

Scordatura

Scordatura is een barokensemble uit de regio met de bekende violist Jos Koning. Barokcollectief Scordatura bestaat uit enkele 'professionals' en enkele doorgewinterde amateurs. Per

optreden wisselt de exacte samenstelling van het ensemble. Dat hangt van het gekozen repertoire af. Het collectief speelt vooral muziek uit de baroktijd - 1600 tot 1750 - maar laat soms ook andere muziek horen: Carl Philipp Emanuel Bach bijvoorbeeld, of Anton Bruckner.

Scordatura heeft een authentieke uitvoering hoog in het vaandel staan...., maar het weloverwogen experiment nog hoger! En met recht: weinig componisten en muzikanten waren immers zozeer op het experiment gericht als de rasmusici uit de baroktijd.

Naast de begeleiding van het koor speelt ensemble Scordatura in dit concert muziek van Italiaanse en Nederlandse tijdgenoten van Monteverdi in een combinatie van bekende en onbekende componisten.

Orgels: Uden B.Pels 1966, Gemonde Vollebregt 1848. kistorgel Elbertse 1988, klavecimbel Hubbard/ Sterkmann 1977 kopie naar Pascal Taskin 1769.

Barokensemble Scordatura: www.scordatura.nl

Jos Koning (Nijmegen): 5-snarige barokviool/viola d'amore

Gaby van Hoof (Beuningen): barokviool

Angela Heetvelt (Sint-Michielsgestel): cello

Axel Wenstedt (Gemonde): klavecimbel/kistorgel

In Gemonde wordt het concert georganiseerd onder auspiciën van de "Werkgroep koormuziek Gemonde".

Dit concert is mede tot stand gekomen door subsidie van de gemeente Uden en de gemeente Sint-Michiëlsgestel.

